

[Knud Lind]

de selv pegede på, hvem de ville have i bestyrelsen. Men det samme kunne altså ikke være tilfældet for erhvervslivet. Desværre kunne man ikke gå ind for det.

Ministerens undskyldning for, at man ikke kunne stemme for det, var, jf. Folketingstidende 1988-89 sp. 7963: »Jeg synes ikke, det i denne sammenhæng er særlig hensigtsmæssigt at lade organisationer udpege.«

Og ministeren siger i sp. 7964: »Men det betyder ikke, at der ikke også skal, naturligvis, være industri- og erhvervsinteresser og deres synspunkter repræsenteret i bestyrelsen.«

Ud fra disse pæne ord fra ministeren og netop det, at ministeren har påpeget, at ministeren faktisk selv ønsker at udpege dem, har Fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag, som er skræddersyet til ministerens holdning, og derfor håber vi selvfølgelig, at om ikke andre så miljøministeren kan stemme for det.

Når vi siger, at vi gerne vil have denne bestemmelse ind – og det vil jeg gerne sige specielt til miljøministeren – når vi gerne vil have netop disse erhvervsorganisationer ind i selve lovteksten, er det jo, fordi erhvervslivet har enormt brug for den kontakt, der skal skabes med DMU. Vi ved jo bl.a., at erhvervslivet ofte vil være afhængigt af den forskning, som hidtil – og dér håber jeg, dér er jeg sikker på, at ministeren kan give mig ret – har været udført på et meget dårligt grundlag ifølge den rapport, der er kommet fra de udenlandske videnskabsmænd, som har undersøgt vore forskellige projekter. Derfor er det vores håb, at man ved at få disse erhvervsorganisationer nævnt i selve lovteksten kunne fremme mange af de projekter, som dansk erhvervsliv har brug for, således at Danmark ikke sækker agterud, når vi skal til at sælge miljøknowhow til Østlandene og andre steder på de felter, hvor vi er foran.

Dette med det erhvervmæssige ligger os meget på sinde, fordi vi er frygtelig bange for, at Danmark skal blive rendt over ende på grund af nogle bureaukratiske regler, som egentlig ikke burde være kommet fra en borgerlig regering, som meget gerne – i hvert fald udadtil, i forsamlingshusene og i den borgerlige presse – vil erhvervslivets ve og vel. Men når man sidder her i folketingssalen, undrer det jo én, at den samme miljøminister og De Konservative osv. egentlig ikke ønsker erhvervslivets ve og vel. Derfor håber vi, når vi nu har skræddersyet det-

te ændringsforslag til ministeren, at ministeren, om ikke andre, sammen med Fremskridtspartiet kan stemme for det og ikke som i eventyret blot siger »duer ikke«.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Over for hr. Knud Lind skal jeg gentage, hvad jeg sagde i samrådet: at når vi specielt har peget på de kommunale repræsentanter og sagt, at de kommunale organisationer, dvs. KL og Amtsrådsforeningen, skal udpege to medlemmer, så er det, fordi de udgør en myndighed på dette område på linje med staten. Der er altså en klar forskel mellem de kommunale organisationer og andre, fordi de har en kompetence af administrativ, myndighedsmæssig art, som andre ikke har. Det er begrundelsen for, at vi har foreslået, at der skal være to repræsentanter for de kommunale organisationer.

Men når det gælder ændringsforslaget, hvorom Fremskridtspartiet siger, at det er skræddersyet til miljøministeren, og efter, hvad miljøministeren sagde under anden behandling, må jeg sige til hr. Knud Lind, at for mig har erhvervsorganisationer og erhvervsinteresser aldrig været én og samme sag. Derfor vedstår jeg, hvad jeg sagde, nemlig at jeg vil tilgodese industri- og erhvervsinteresser ved udpegningen af bestyrelsen, men at jeg ikke mener, det er hensigtsmæssigt, at de pågældende personer nødvendigvis skal komme fra organisationerne.

Derfor kan regeringen ikke stemme for det af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil blot sige for at få rettet nogle af de misforståelser, som miljøministeren bragte til torvs her, at dette ændringsforslag ikke sidestiller industrien med de kommunale organisationer. Ifølge det, vi tidligere har stemt om, udpeger de jo selv deres repræsentanter. Nej, det ligger en smule lavere i erkendelse af det, ministeren tidligere har sagt, idet vi altså har ændret det, således at det nu er op til ministeren at udpege de repræsentanter for erhvervslivet, som miljøministeren nu synes bedst om.

Jeg føler det faktisk meget uheldigt med den grøftegravning, der reelt sker her. Når ministeren stemmer nej til dette ændringsforslag, er det almindelig politisk grøftegravning. Jeg ville være ligeglad, hvis det blot var Fremskridtspar-